

Příloha P.152

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Proces pořízení územního plánu je upraven v § 44 až 54 stavebního zákona, přičemž v těchto ustanoveních jsou taxativně vymezeny konkrétní momenty, kdy je pořizovatel povinen zveřejnit nebo zaslat stanoveným subjektům znění návrhu územního plánu (či jeho části), a způsob, jakým tak má učinit. Zákon výslovně stanoví, že návrh územního plánu má pořizovatel uveřejnit například po schválení návrhu zadání zastupitelstvem (§ 47 odst. 2 stavebního zákona), v rámci konání společného jednání (§ 50 odst. 2 a 3 stavebního zákona), v rámci konání veřejného projednání (§ 52 odst. 1 stavebního zákona), v rámci opakovaného veřejného projednání (§ 53 odst. 1 stavebního zákona) a po vydání územního plánu (§ 165 odst. 3 stavebního zákona).

Povinnost zveřejňovat průběžné dokumenty zpracovávané v rámci procesu pořizování však zákon nevymezuje. Takové dokumenty, mezi které patří i vypořádání připomínek uplatněných v rámci společného jednání, mají povahu přípravných a pracovních podkladů, které jsou součástí interního procesu přípravy návrhu MPP. Jedná se o informace podkladové, rozpracované a nehotové. Vypořádání připomínek ze společného jednání je finalizováno rozhodnutím Zastupitelstva hl. m. Prahy o vydání MPP a bude zveřejněno jakožto součást odůvodnění MPP dle § 172 odst. 4 správního řádu. Pořizovatel tedy postupuje zcela v souladu s právními předpisy a dodržuje tak zásadu legality, stanovenou mimo jiné v § 2 odst. 2 správního řádu.

Tento závěr byl výslovně potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. 64 a 1/2025-290,¹ který se týkal shodné procesní situace, resp. otázky, zda byl pořizovatel povinen zveřejnit vypořádání připomínek uplatněných při společném jednání o návrhu územního plánu ještě před veřejným projednáním přepracovaného návrhu. Krajský soud v Brně v tomto rozsudku, konkrétně v bodě 53 odůvodnění výslovně konstatoval, že „[z] ustanovení obsažených v § 50 až § 55 stavebního zákona z roku 2006 však v **žádném případě nevyplývá, že by měl pořizovatel návrhu územního plánu zveřejnit vypořádání připomínek k územnímu plánu ještě před jeho veřejným projednáním.**“ Soud dále v bodě 55 vysvětlil věcný důvod tohoto závěru: „*připomínky jsou vypořádávány až v rámci vyhodnocení výsledků veřejného projednání (§ 53 odst. 1). Nelze totiž přehlédnout, že vypořádání připomínek není jen výsledkem společného jednání, ale musí reagovat i na výsledky veřejného projednání návrhu, které musí zohlednit. Průběh veřejného projednání může obsah návrhu podstatně ovlivnit, což se může logicky promítnout i do způsobu vypořádání veřejností uplatněných připomínek. Právě proto musí být vypořádání připomínek obsaženo až ve finálním znění územního plánu předloženém zastupitelstvu obce k jeho vydání.*“ v bodě 56 pak soud uzavřel, že „**odpůrce proto podle soudu nepochybil, pokud vypořádání veřejností uplatněných připomínek k návrhu územního plánu zveřejnil až po vydání územního plánu. Ve zvoleném postupu nespátřuje soud ani projev svévole nebo porušení legitimního očekávání navrhovatele, neboť ani žádná ustálená správní praxe**

¹ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. [64 a 1/2025-290](#).

neukládá pořizovateli zveřejnit návrh vypořádání připomínek před veřejným projednáním návrhu územního plánu."

Závěry vyslovené v uvedeném rozhodnutí Krajského soudu v Brně potvrzuje i Ministerstvo pro místní rozvoj v metodickém sdělení k vyhodnocení připomínek k návrhu územního plánu podle § 53 stavebního zákona,² ze kterého plyne, že návrh vyhodnocení připomínek uplatněných při společném jednání (§ 50 odst. 2 a 3 stavebního zákona) a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných při veřejném projednání (§ 52 odst. 3 stavebního zákona) tvoří dvě samostatné části, přičemž oba tyto návrhy vyhodnocení připomínek spolu s návrhem rozhodnutí o námitkách doručí pořizovatel dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu (§ 53 odst. 1 stavebního zákona), tzn. **až po skončení veřejného projednání**. Ani samotná metodika **nepočítá se zveřejněním vypořádání připomínek ze společného jednání jako se samostatnou povinností pořizovatele předcházející veřejnému projednání**. Klíčové v tomto případě je, že vypořádání připomínek ze společného jednání je svou povahou součástí vyhodnocovacího procesu, který zákon nekonstruuje jako samostatně a průběžně zveřejňovaný dokument, ale jako podklad k budoucímu opatření obecné povahy.

Závěry soudu i metodiky, které vychází především z dikce stavebního zákona, korespondují s ustálenou judikaturou NSS týkající se zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím („**informační zákon**“). Ten konstatoval, že „**koncept jakéhokoli správního aktu, ať již protokolu nebo rozhodnutí, je vždy jen pracovní verzí, přípravným nezávazným nástínem, který se ve výsledku může od verze konečného správního aktu (listiny) i značně lišit. Měl-li by povinný subjekt poskytovat veřejnosti informace zcela nezávazné, které mohou být poté vyhodnoceny odlišně, zcela jistě by nenaplňoval smysl a účel zákona o poskytování informací**“ (rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2009, č. j. 5 As 68/2008-60)³.

Rovněž Krajský soud v Ostravě ve svém rozhodnutí ze dne 23. 5. 2019, č. j. 65 a 44/2018-26, dospěl k závěru, že „**městský úřad nepochybil, když žádost žalobce o poskytnutí informací ve dvou bodech odmítl, neboť změna návrhu územního plánu, ani územní studie nebyly tzv. hotové informace, které by městský úřad jako povinný subjekt mohl a musel na žádost poskytnout. Nadto se krajský soud domnívá, že v případě návrhu změny územního plánu se jednalo de facto o žádost o budoucí rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona, neboť změna územního plánu je vydávána formou opatření obecné povahy, jež je správním aktem stojícím na pomezí právního předpisu a rozhodnutí.**“

Uvedené platí tím spíše pro průběžné přípravné dokumenty. Proces pořizování MPP je dle obecné úpravy postupem orgánů při vydání opatření obecné povahy, pro které dle § 174 odst. 1 správního řádu platí přiměřeně ustanovení části druhé správního řádu. Samotné opatření obecné povahy lze jako výsledek tohoto postupu považovat za rozhodnutí v širším smyslu tohoto slova a vypořádání připomínek ze společného jednání je svou povahou jeho pracovním podkladem. V posuzovaném případě je možné neposkytnout informaci z fakultativního důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona, neboť návrh vyhodnocení připomínek k návrhu územního plánu ve smyslu § 51 odst. 1 stavebního zákona je zcela novou informací, která vzniká při přípravě rozhodnutí povinného subjektu. Ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a v souladu s testem proporcionality pořizovatel shledal legitimní

² Metodické sdělení k vyhodnocení připomínek k návrhu územního plánu podle § 53 stavebního zákona ([zde](#)).

³ Rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2009, č. j. [5 As 68/2008-60](#), ústavní stížnost zamítnuta Ústavním soudem [IV. ÚS 2020/09](#)).

důvod pro omezení práva na informace, jelikož jde o opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých. Tímto způsobem pořizovatel přistupuje ke všem podatelům nestranně a zajišťuje zachování procesní rovnosti účastníků řízení – postupu při vydání MPP.

Na základě výše uvedeného lze uzavřít, že **pořizovatel v průběhu pořizování územního plánu není dle platných právních předpisů povinen zveřejňovat vypořádání připomínek ze společného jednání**. Stavební zákon taxativně stanoví okamžiky, v nichž je pořizovatel povinen návrh územního plánu nebo jeho části zveřejnit či zaslat stanoveným subjektům, přičemž vypořádání připomínek ze společného jednání jako průběžný pracovní podklad mezi tyto zákonem stanovené okamžiky nespadá. Tento závěr byl výslovně potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. 64 a 1/2025-290, jakož i metodikou Ministerstva pro místní rozvoj a ustálenou judikaturou správních soudů. Obdobné závěry vyplývají i z judikatury k informačnímu zákonu. Postup pořizovatele je tak zcela v souladu s právními předpisy.